

УРОЧИЩЕ МУРОВАНА – ПЕРЛИНА ІЛОВИЦЬКОГО КРАЮ

О.І. Грищук, С.І. Кумчик, С.С. П'ятницька

Великоіловицький навчально-виховний комплекс «загальноосвітній навчальний заклад I-II ступенів – дошкільний навчальний заклад» імені Г. М. Петрука-Попика Шумського району Тернопільської області, 47 110, Україна, Тернопільська область, Шумський район, с. В. Іловиця, вул. Миру, 2
ivfnchyk17@ukr.net

Село Іловиця - одне з найдавніших . Перша літописна згадка про село датується 1490 роком у записах актів Кременецького замку , як село Яловиця, яким управляв поміщик Яловицький (9 липня 1463 рік). Різноманітний рослинний світ. На території можна побачити широколисту і дрібнолисту липу, звичайного дуба, гостролистого клена . З кущових зустрічаються глід, шипшина, бузина, терен, ліщина. На лугах і в горах багато лікарських росли: полин, звіробій, стародуб, материнка, м'ята, безсмертник, конвалія, медвежі вушка, череда, первоцвіт. Коли приходить весна в лісі зацвітають підсніжники, фіалки, проліски, ряст, конопельки, сон-трава, медунки, дзвіночки. Влітку багато ягід: сунціца, чорниця, малина, ожина, бруслина . Восени наші ліси багаті на гриби . Але у зв'язку з масовою вирубкою лісів та зміною клімату чисельність первоцвітів неухильно скорочується, що може привести до повного їх заникнення.

Ключові слова: с.Іловиця, уроцище Мурівана, первоцвіти, екологічне виховання.

Постановка проблеми. Екологічне виховання молоді – важлива складова загальної освіти й надзвичайно важливий чинник розвитку гуманістичного суспільства. В рамках екологічного – краєзнавчого проекту «Твій рідний край » вчителем географії Грищук О.І. було організовано експедицію з метою дослідження та вивчення природних особливостей уроцища Мурівана, що знаходиться на території села Мала Іловиця Шумського району Тернопільської області. Учні Великоіловицького НВК ім. Г.М. Петрука - Попика спрямували свою діяльність на поліпшення екологічного стану природних об'єктів (урочищ) на території села та збереження первоцвітів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Комплексних досліджень уроцища Мурівана не здійснено. окрім аспекті природи Шумщини вивчали Г.Петрук [4], працівники Шумського краєзнавчого музею та бібліотеки [5]. До цього часу були відсутні дослідження даної території Іловицького краю.

Формулювання мети та завдань статті. Метою даною роботи є дослідження природних особливостей уроцища Мурівана, що знаходиться на території села Іловиця; описати первоцвіти, поширені в уроцищі, та пробудити інтерес вивчення до природи рідного краю, виховувати бережливе ставлення до природи. Учасники проекту поставили перед собою завдання описати первоцвіти поширені в уроцищі, і пробудити інтерес до вивчення природи рідного краю.

Матеріали і методи. Об'єктом дослідження було уроцище Мурівана у с. Мала Іловиця. Дослідження проводилися з 2015 по 2017 рік. Спостереження за популяціями Підсніжника біlosніжного, Рястувеликого та Конвалії показали, що кількість рослин зменшилася. Під час роботи нами було використано метод пробних ділянок. Суть якого полягає в підрахунку рослин на дослідній території. Для прокладання маршруту використовувався фрагмент карти Шумського району (рис.1). Щоб дізнатися про історію уроцища ми зустрілися із місцевим старожилом. Під час зустрічі із місцевим жителем Божуком М.О. нам стало відомо, що до 1940 року в уроцищі ріс великий дубово-грабовий ліс, а також те, що цю територію використовували як сільськогосподарські угіддя.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. Шлях ми розпочали від НВК, рухались центральною дорогою у східному напрямку через річку Іловку до села Мала Іловиця, далі дорога повертає на південний схід і веде в уроцище Мурівана.

Кожен куточек Шумщини є суцільною історією. Не є винятком і село Іловиця, по всій території якого є велика кількість історичних та природних місць та пам'яток . Одним з таких таємничих куточків є уроцище Мурівана, яке зачаровує своєю красою.

Зустрівшись із місцевим жителем Божуком Мефодієм Остаповичем , ми дізналися що до 1940 року в уроцищі ріс великий дубово - грабовий ліс, який розділявся невеликими смугами беріз. Як розповів Мефодій Остапович, «на території уроцища росли такі велетенські граби і дуби , що і пара коней з місця не зрушить". У 50-х роках частину лісів уроцища вирубали і цю територію використовували як сільськогосподарські угіддя. Пізніше через несприятливі умови для сільського господарства самосів запустили під ліс.

Рис. 1. Фрагмент карти Шумського району

Протягом тривалого часу чимало людей цікавились походженням назви урочища. Інтерес до цього мікротопоніма не згас і сьогодні. За словами пана Мефодія, «старі люди казали, що свою назву воно дістало від місця знаходження (а знаходиться урочище між великими горбами, які наче «мури» захищають його, і має воно лише один вхід), що і вплинуло на формування флори і фауни цієї місцевості. У долинах урочища місцеві жителі палили вапниці, тут же випалювали і вугілля, навіть сьогодні можна знайти кусочки вугілля тих часів.

Рис. 2. Схили урочища Мурівана

Урочище Мурівана знаходиться на північному сході від села Мала Іловиця Шумського району Тернопільської області. (рис.2) Його площа – 43га. На півночі Мурівана межує із урочищем Запустом, яке переходить у так званий у народі «Ганчин горбочок». Урочище умовно поділене на 4 долини, розділені дорогою, – Розділ, Провалля, Вугларки, Біля криничок. А на південному заході Мурівана межує з урочищем Гострогіркою і тягнеться вздовж нього.

Однією із дивовижних долин урочища є Розділ, який ніби розділяє його (звідси і назва) і плавно переходить у долину Провалля. Ці дві долини відрізняються не тільки своєю назвою, а й рельєфом.

Розділ – це долина площею 12га з пологим горбом висотою близько 50м, який різко переходить у глибокий яр. Рослинний світ представлений в основному грабово – березовими

насадженнями , площа яких на сьогодні різко скоротилася, серед підліску можна побачити кущі калини, ліщини, шипшини, горобини; поширені також різні види трав'янистих рослин, серед яких зустрічаються як лікарські ,так і отруйні рослини. Деякі з них є рідкісними і занесені до Червоної книги.

Унікальною особливістю долини є те, що уже протягом 80-90- та років жителі села можуть милуватися дивовижною красою первоцвітів: - піdsnіжників біlosnіжних, популяція яких облюбувала собі місце на вершині долини Розділ, ряstu бульбастого, ряstu порожнистого, анемон дібровної, медунки, печіночниці, які суцільним «килимом» вистилають схили горбів та долини ярів . У пониззях можна зустріти невелику популяцію конвалії .

Долина Вугларки отримала свою назву саме через те, що там випалювали вугілля. А долина Біля криничок – через велику кількість джерел , які забезпечували урочище вологовою, що сприяло формуванню різноманітного рослинного світу . Площа долин – 22 га. Лісові насадження в основному представлені ділянками сосни європейської , граба звичайного , берези звичайної.

Рис. 3. Площа, яку займають рослини

Рис. 4. Кількість рослин на 1м²

Урочище Мурівана стало «домівкою » для різних видів тварин: тут можна зустріти кабана дикого, козулю, лисицю , борсука , зайця, ласку, тхора , летуючу мишу, вовка сірого, сову, дятла малого, сойку; для багатьох плазунів (мідянки, вужа, різних видів гадюк), а також для земноводних та членистоногих.

Провівши спостереження та деякі дослідження, ми виявили, що чисельність первоцвітів в урочищі Мурівана різко скоротилася. У долині Розділ протягом трьох років учні нашого НВК підраховували кількість рослин на 1 м² та вимірювали площу, яку займає популяція. Чисельність

популяції підсніжника різко скоротилась, хоча площа не змінилась, це відображене на діаграмах.

Ми провели підрахунок рослин: підсніжника, конвалії, рясту великого. Кількість підсніжників на 1м кв. у 2015 році становила 36 рослин, у 2016 – 32 рослини, а у 2017 – 25. Бачимо, як різко зменшилась популяція підсніжника у цьому році. На діаграмі це позначено синім кольором. Кількість конвалії на 1м кв. у 2015 році становила 64 рослини, у 2016 – 57 рослин, а у 2017 – 41. Знову спостерігаємо різке зменшення популяції конвалії протягом трьох років. На діаграмі це позначено червоним кольором. Кількість рясту великого на 1м кв. у 2015 році становила 61 рослину, у 2016 – 54 рослини, а у 2017 – 48. Популяція рясту протягом трьох років також зменшується. На діаграмі це позначено зеленим кольором.

Дана діаграма відображає зміну кількості рослин, а саме таких первоцвітів як ряст бульбастий, анемона дібровна, печіночниця, медунка на 1 м². За 2015 – 2017 роки майже не змінилась чисельність рясту бульбастого (зменшилась на 18 рослин на 1 м²), анемони дібровної (зменшилась на 9 рослин), печіночниці (на 10 рослин), медунки (на 8 рослин) (рис.5).

Рис. 5. Кількість рослин на 1м²

Для того, щоб отримати відомості про площині урочищ, ми звернулися до місцевих працівників лісового господарства.

Крім того, в урочищі Мурвана нами було проведено дослідження площ, які займають первоцвіти – ряст бульбастий, анемона дібровна, печіночниця і медунка. Дослідження показали, що у 2015 році ряст бульбастий займав площу 7 га, в 2016 – 5 га, у 2017 – 3 га. Анемона дібровна – у 2015 році – 11 га, у 2016 – 7 га і у 2017 – 5 га. Площу, яку займає печіночниця, - у 2015 році – 16 га, у 2016 – 12 га, у 2017 – 7 га. Під медункою площа відповідно – 9 га, 6 га, 4 га. Проаналізувавши поширення популяції всіх видів первоцвітів, бачимо, що їх площа різко зменшується.

Висновки. Провівши дослідження, з'ясували, що причиною виникнення даної ситуації стала вирубка лісів, зривання великої кількості первоцвітів для власного задоволення, забруднення лісів побутовими відходами, що призвело до зменшення їх популяцій.

Дане дослідження позитивно вплинуло як на його учасників, сформувавши активну позицію щодо захисту довкілля, так і на громаду села, яка повинна стати координатором боротьби за збереження природи рідного краю, а також допоможе донести до владних структур гостроту цієї проблеми. Проведені дослідження можна вважати початковою ланкою у вирішенні комплексу екологічних проблем, а також може стати поштовхом для розвитку зеленого туризму в селі.

Література:

1. Бесараб М. З історії рідного краю // Новини Шумщини. — 1999. — 3, 31 лип
2. «Географія тернопільської області» - т. I. Природні умови і ресурси. – 504 с., т. II. Населення. Господарство. – 342 с.
3. Спогади мешканця села Мала Іловиця Божука М.О.
4. Петruk Г. Мала Іловиця // Тернопільський енциклопедичний словник : у 4 т. / редкол.: Г. Яворський та ін. — Тернопіль : Видавничо-поліграфічний комбінат «Збруч», 2005. — Т. 2 : К — О. — С. 437.
5. Червона книга України. Рослинний світ/ за ред. Я. П. Дідуха — К.: Глобалконсалтинг, 2009.— 900 с.